

Acıların Havuzuyum

— hasanulusoy · 14 Eylül 2012

Suluk benizler yanık güzelliği yerinde
Sayılı yıldızların her birinde o büyür
Mihnetin acıların ağrısıym şimdi ben
Kalk, geceyi öldürüp sabaha karşı dur
Çaresizliğin çaresi umutsuza umut ol.

Uzaklara götür beni ak benizli güzelim
Ne kadar ışık varsa şekillensin yüzünde
Gideceğim mekânlar ateş olsun kan olsun
Acısın artık dünya üstünde öksüzüne
Yürüsün yüreğinde sevgiliye giden yol.

Bir yanığı içinde suçlarıma yöneldim
Tek kişilik ölümler artık açmıyor beni
Bir arınmış alemde silkinip çıkıp geldim
Ama burda görmedim gördüğümü göreni
Kemiklerimi yakar sırtımdaki bu vebal

Ay nurun içindeki hallerini ne bilsin
Zanneder ki kör nefis parmağıyla ay böler
Geceleri düğümlenen sihirlerden değilsin
Kuş dolusu dünyada gönül bir kanat diler
Taşıyamaz yükümü benden gayri kırk hamal.

Döndüğünde yüreğim güz gününde şenlenir
Mantarlarla tıklı şişelerde sevdalar
Susuz kalmış bir serçe dal dibinde dinlenir
Diktiğim fidanları kendi ellerim yolar
Yürüdüğün yol zalim gitme gel yurdunda kal.